

>> Ca sĩ Tuấn Vũ và ca sĩ Giao Linh

SỨC SỐNG CỦA NHỮNG GIỌNG CA BUỒN

Thực ra tổ chức live show Tuấn Vũ là một quyết định tương đối mạo hiểm, bởi trong thời gian khá dài vừa qua đời sống âm nhạc Hà Nội đứng nghĩa theo kiểu bán vé tận tay người xem, hầu như không có quảng cáo, tài trợ hay theo kiểu bán vé hàng loạt cho một vài công ty nào đó. Bây giờ thật khó khăn để khán giả rút ví và bỏ ra một số tiền không nhỏ vào những nơi sang trọng nghe nhạc. Quá đông khán giả đã đến, điều này có thể lí giải đó là sự yêu mến đối với Tuấn Vũ. Nhưng cũng phải khẳng định sự thành công còn phải kể tới là tính nhanh nhạy nắm bắt thời điểm của nhà tổ chức. Bởi lễ quảng 10 năm trước Tuấn Vũ đã trở về tham gia một vài chương trình, nhưng không tạo được “cơn sốt”.

Khác hoàn toàn với cảm nghĩ của nhiều người, Tuấn Vũ giản dị, gần gũi và có phần... ngô nghê trong

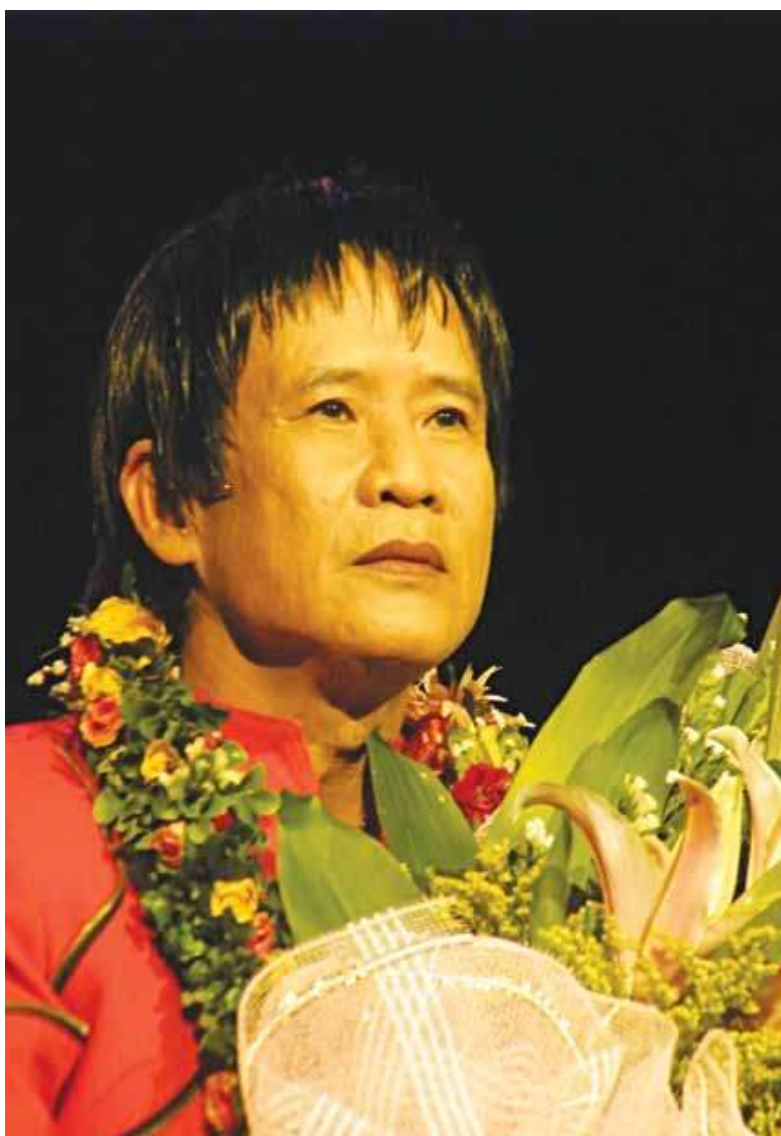
phong cách giao tiếp, kể cả biểu diễn. Ngay cả cách ăn mặc của Tuấn Vũ cũng không giống ai, với quần đen vào vest đỏ, hay bộ vest màu xanh dương, áo được pha với màu trắng ở hai bên sườn... giống như kiểu của những năm thập niên 80, 90 thế kỉ trước ở Việt Nam. Không có vẻ gì là từ “bền” trở về. Nhưng tất cả những điều trên không làm giảm đi chất nghệ sĩ trong Tuấn Vũ mà ngược lại, càng tạo sự thiện cảm, gần gũi và đáng yêu ở người ca sĩ này. Tiếng là live show Tuấn Vũ nhưng anh không chủ động xuất hiện đầu tiên, MC cũng không phải xướng tên. Tuấn Vũ xuất hiện sau mỗi lần diễn của Giao Linh và Hương Lan. Điều này càng tạo được hiệu ứng từ khán giả, những tràng pháo tay rào rào mỗi khi anh bước ra từ cánh gà. Khán giả còn không tiếc thưởng những tràng pháo tay sau mỗi một câu nhạc, thậm chí chỉ một ý nhạc mà anh vừa cất tiếng. Giao Linh

và Hương Lan cũng được đón nhận nồng nhiệt như vậy.

Tuấn Vũ không quá gò vào cách hát đúng nguyên xi bản nhạc mà đầy chất ngẫu hứng. Cùng một bài hát nhưng có khi câu nhạc ấy anh lại với lên cao thay vì hát thấp như những đêm khác, nhịp cũng đôi lúc hơi dồn dập chứ không như bình thường, tạo nên những bất ngờ không đoán trước khiến khán giả càng háo hức hơn. Cũng giống Tuấn Vũ, cách hát của Giao Linh không nặng về trau chuốt câu chữ, mà hát bằng tình cảm. Giao Linh có cách nhả chữ thật đặc biệt, thường thì trong một câu nhạc chị hát có chỗ rất nhỏ nhưng rồi bao giờ cũng bật ra những âm thanh lớn, khiến cho những suy tư, day dứt trong từng lời ca càng truyền tải được nhiều hơn tới người nghe. Có lẽ đây là một trong những yếu tố tạo nên cái riêng của Giao Linh. Hương Lan vẫn

giữ được phong độ giọng hát. Chị mở đầu phần trình diễn của mình với ca khúc Như đã dấu yêu. Chắc khán giả sẽ đầy bất ngờ khi đến với một đêm nhạc sến mà lại được nghe nghệ sĩ hát với chỉ một piano đệm. Không dừng lại ở đó, Hương Lan còn thể hiện đầy ấn tượng những ca khúc có vị trí trong kho tàng ca khúc Việt Nam như: “Hòn vọng phu 2” (Lê Thương), “Dạ cổ hoài lang” (Cao Văn Lầu)... Tất nhiên, không thể thiếu được “Những đôi hoa sim” (Dũng Chinh), “Chiếc áo bà ba” và 3 ca khúc song ca cùng Tuấn Vũ: “Chuyện tình Lan và Điệp”, “Tình đời”, “Cho vừa lòng em”,...

Những câu chuyện nhỏ cũng làm tăng sự gắn gũi, ấm áp trong khán phòng. Tuấn Vũ nói rằng nhiều người hỏi anh có phải con của Giao Linh không? Giao Linh bảo nếu có một người con như Tuấn Vũ là một hạnh phúc lớn. Tuấn Vũ chen ngay: “Không phải chị mà bố em mới là người hạnh phúc!” Khán phòng rộn tiếng cười. Giao Linh xúc động trước bó hoa của một chàng trai trẻ, chị tâm sự: “Được trở về quê hương hát, được khán giả đón nhận, nhất là khán giả trẻ như thế này Giao Linh trân trọng lắm. Ở xứ người, giờ chỉ có những người lớn tuổi mới nghe được Giao Linh hát, còn những em trẻ giờ có khi các em không hiểu mình hát cái gì”. Chị thực sự xúc động khi nói lời chia tay trước khi về lại Canada. Có một chi tiết rất thú vị, trong một đêm diễn, bài “Phút cuối” Hương Lan định hát với nhạc đĩa nhưng lại gặp trục trặc kĩ thuật. Phía trong hậu trường, mọi người lo lắng, vì chỉ ngay sau đó là đến bài này, tìm cách báo cho Hương Lan để kịp xử lí. Khi báo, thấy vẻ mặt chị vẫn hết sức bình tĩnh, chị vẫn giới thiệu bài “Phút cuối” như không có chuyện gì xảy ra. Phía trong hậu trường thót tim, nhưng ngay khi vừa giới thiệu xong chị cất tiếng hát luôn, và chỉ chờ như thế, cả dàn nhạc ngay lập tức bắt được tông giọng và chơi hoàn toàn ngẫu hứng. Tất cả thờ phào. Những chi tiết này, dù nhỏ, nhưng thể hiện sự chuyên nghiệp của các nghệ sĩ.

Thực ra, không phải ngẫu nhiên khán giả lại hào hứng nghe những ca sĩ và dòng nhạc sến đến như vậy. Tất nhiên một lợi thế không nhỏ của Tuấn Vũ, cũng như Giao Linh, Hương Lan ở chỗ gần như bài nào họ cất lên khán giả cũng thuộc; trong khi tất cả những bài hát đó lại gắn liền với tên tuổi của họ. Nhạc sến thường chỉ truyền tải những nội dung nhẹ nhàng, tình cảm về tình yêu đôi lứa, sự yêu đương thắm thiết, sự chia tay bùi ngùi, lâm li... trên những giai điệu bolero, ballad trữ tình buồn, bất cứ ai cũng có thể thấy mình ở trong đó, đắm vào những kỉ niệm hay một chút lãng mạn về những gì đã qua, về tình yêu đang có,... Chính điều đó đã tạo sức sống mạnh mẽ và sức lan tỏa rộng

khắp của dòng nhạc này. Mặt khác, giai đoạn hiện nay, khi mà mỗi người đều phải căng mình trong công việc, bươn trải với kinh tế thị trường đầy khó khăn để tồn tại... thì ai cũng rất cần những giây phút thư giãn nhẹ nhàng, tình cảm. Đơn thuần có khi chỉ là để giải tỏa stress trong công việc. Và nhạc sến đã đáp ứng được điều này.

NGUYỄN QUANG LONG